

overbevist om, at hvis man hørte Repræsentanter for Landbruget, vilde man ganske sikkert gennem de samvirkende Landbosforeninger høre noget andet. De vilde komme frem med, at hærken Landbrugerne eller deres Tyende havde Trang til en ekseptionel Beslighed til at komme af med deres Penge. (Hør!)

Rnudsen: Jeg skal først tillade mig at udtale min Tilfredshed med de Bemærkninger, som det ærede 1ste Medlem for 11te Kreds (Stühr) fremkom med. Det er mig en Glæde, at det ærede Medlem er enigt med mig i de Betragtninger, jeg har fremsat, og det Maal, jeg stræber hen til. At der ligger en anden Tanke til Grund hos det ærede Medlem end hos mig, lægger jeg ingen Vægt paa, thi det, som det for mig kommer an paa, er den Handling, man staar i Begreb med at udføre. Naar man ellers er enig om Nytten af en bestemt Handling, kan man jo, selv om det ærede Medlem motiverer det paa en Maade og jeg paa en anden Maade, godt være tilfreds med det Resultat, der endelig kommer frem. Men i saa Henseende forbauser det mig noget, at det ærede Medlem, som erklærede sig enigt med mig i Hovedsagen, alligevel ikke vil være med til at stemme imod de Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag, der gaa ud paa at indskrænke Søndagsfriheden. Det forekommer mig, at det ærede Medlem efter sine Præmisses burde være kommet til den Slutning, som jeg ogsaa er kommen til, at man bør stemme saa vel mod det Ændringsforslag, som foreligger under Nr. 1, som mod selve Lovforslaget i sin Helhed. I saa Henseende beklager jeg, at der er gjort et Staaer i min Tilfredshed. Jeg vilde med langt større Tilfredshed have set, at det ærede Medlem havde fulgt Tanken helt ud og ladet Handlingen følge paa Motiveringen og var gaaet med til at stemme imod det foreliggende Forslag.

Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 2 havde jeg tænkt mig, at der i Debattens Løb vilde være kommen positive Oplysninger frem, der vare i Stand til at klargøre, at der virkelig er Ønsker oppe om at faa lukket Jule- og Nytaarsaften. I den Henseende er jeg i meget høj Grad bleven skuffet. Der er intet som helst kommet frem, der viser hen til, at der er bestemte Ønsker til Stede i den Henseende. Det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Stilling) udtalte saaledes, at hvis man sammentalste de handlende og spurgte, om de ønskede denne Frihed paa Jule- og Nytaarsaften, vilde de efter hans Formening ganske sikkert svare: „Ja, vi ønske det.“ Det er altsaa

noget, som ikke foreligger; det er noget, man kan tænke sig maasse vil ske i Fremtiden; men hvis der kommer til at foreligge saadanne bestemte Ønsker fra de handlendes Side, saa foreligger Sagen jo paa et andet Grundlag, end den foreligger her. Her foreligger der jo ikke fra de handlende noget Ønske, saavidt mig bekendt, om at faa disse Aftener gjort til Lukningsaftener. Tværtimod ere de Betragtninger, jeg tillod mig at gøre gældende med Hensyn til de handlendes Omfattning paa disse Aftener, i høj Grad blevne bestrøgne i Debattens Løb. Navnlig har det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Rnudson), der har særlig grundig Sagskundskab paa dette Omraade, bragt et Indlæg frem i Sagen, som for mig staar som værende af den allerstørste Bigtighed, og jeg vil derfor sige, at ihvorvel det naturligvis er klart, at nogle enkelte Mennesker ville faa nogen Frihed disse Aftener, og det kan ogsaa være, saaledes som ogsaa den højt-ærede Justitsminister sagde, at disse Mennesker sætte en overordentlig høj Pris paa denne Frihed, saa ser jeg dog saaledes paa denne Sag, at den uheldige Side ved dette Ændringsforslag for mig har en meget større Betydning end den heldige Side, det muligvis ogsaa kunde have. Jeg ser saaledes paa Sagen, at den Hindring, man lægger i Vejen for en stor Del Medborgere, navnlig Arbejderklassen, til at gøre deres Indtægter og for de handlende til at afsætte nogle Varer disse Aftener, er af større Betydning end den ringe Grad af Frihed, der derved bliver givet nogle ganske enkelte Mennesker. Da Debatten har haft den Karakter, at der paa den ene Side ikke er kommet noget som helst frem, der bestrækker Antagelsen af, at der er bestemte Ønsker til Stede om at faa disse Aftener gjort fri, medens der paa den anden Side er fremkommet Udtalelser, der gaa i Retning af, at det vilde være uheldigt, er jeg kommen til den Overbevisning, at det vil være rigtig ikke at vedtage Ændringsforslaget under Nr. 2, men derimod stemme imod det. Jeg kan ikke indse, at det vilde være heldigt at faa en saadan Lovbestemmelse sat ind, naar der ikke er kommet Ønske frem om den, men derimod er fremkommet forskellige Udtalelser, der pege paa, at det vilde være uheldigt.

Det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Stilling) kom ogsaa med nogle enkelte Udtalelser om min Stilling til Lovforslaget i det hele taget, navnlig med Hensyn til dets Hovedbestemmelse, og bemærkede da, at jeg ikke havde paavist, at nogle vilde lide Skade ved, at man gennemførte en saadan Bestemmelse. Jeg skal dertil bemærke, at jeg hen-